

len, og det er så det, der nu kommer ind i selve loven om Den Sociale Pensionsfond.

Til sidst vil jeg bare sige til hr. Villy Søvndal, som kritiserede forslaget om at sænke den statslige refusionsprocent for førtidspensioner, at for det første bliver de penge jo ført tilbage til kommunerne, så der er ikke tale om et spareforslag, og for det andet er det jo ikke meningen, at kriterierne for at få en pension skal strammes.

Når vi foretager den ændring, så er det, fordi vi i kraft af Den Sociale Ankestyrelses såkaldte praksiskoordinering kan se, at der er kommuner, der fortsat giver pension uden at have givet de nødvendige tilbud til borgerne, altså uden at have sikret revalidering, opfølgning eller andet, og fordi vi så kunne være bekymrede for, at det kan hænge sammen med, at det i dag er billigere at sende borgere på førtidspension, end det er at give dem et aktiveringstilbud.

Så det er faktisk for at sikre borgernes retssikkerhed ved, at de får de tilbud, de skal have, og ikke bliver sendt på førtidspension uden egentlig at opfylde kravene for en førtidspension, idet de så at sige ikke har en nedsat erhvervssevne, der berettiger dem til den. Så på den måde skal det være en fordel for borgerne, at de er sikret de tilbud og ikke bare bliver parkeret på en førtidspension.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i, at der ikke er tale om et spareforslag, og det var heller ikke det, jeg angreb det for, og jeg er også enig i, at der ikke er tale om nogen ændring af kriterierne, men problemet er jo, at de sidste 5 år har tilkendelsesantallet for førtidspension bevæget sig fra 28.000 tilkendte pensioner om året til 20.000, uden at vi har ændret et komma i lovgivningen. Det er alene sket ved, at socialministeren og andre – Venstre har også bidraget varmt – har talt imod de mange på førtidspension.

Det kan siges, at man – i øvrigt i overensstemmelse med Den Sociale Ankestyrelse – har talt antallet af førtidspensioner ned, uden at vi har ændret et komma i lovgivningen. Det er jo det, der kendetegner problemet. Og når man så giver refusionsskruen den omgang, som man giver den nu, kommer det endnu længere ned.

Så det, jeg angriber regeringen for, er ikke, at man vil spare penge, men at det, man gør, vil få noget til at ske, som jeg tror også ministeren er

bekendt med, nemlig at den bunke sager om skuffede mennesker, der har fået afslag på deres ansøgning om førtidspension, som formentlig også ministeren har på sit skrivebord, vil vokse sig endnu større i løbet af de næste år. Det tør jeg godt garantere. Og den anden virkning er, at Danmark trækkes skævt, og at det er de fattige udkantsområder, der kommer til at betale. Og begge konsekvenser er vi uenige i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare sige til ministeren, at i Dansk Folkeparti er vi fuldstændig klar over, at der foreligger et regnskab, hvor man forsøger at godtgøre, at man har udgifter svarende til det beløb, som man vil stjæle fra Den Sociale Pensionsfond, men når vi alligevel bruger benævnelsen »stjæle«, så er det jo, fordi man udhuler grundkapitalen.

Det er jo ingen sag at finde udgifter på finansloven, som svarer til det beløb, som man ønsker at overtage. Spørgsmålet er, hvilken grundholdning man har til, hvor meget vi skal betale over vores skattefinansierede system, og hvor meget man skal finansiere ved at tage det fra Den Sociale Pensionsfond. Og dér er det altså vores overbevisning, at det regnskab, man har opstillet, ikke er et regnskab, som er Folketinget værdigt. Vi mener faktisk, at man over det skattefinansierede system burde påtage sig en del af de byrder, som man nu har pålagt Den Sociale Pensionsfond.

Og i og med, at man udhuler Den Sociale Pensionsfonds grundkapital, er det jo kun et spørgsmål om tid, før Den Sociale Pensionsfond er væk. Men man har jo stadig væk udgifterne, og det er vel ikke socialministerens holdning, at når man så har udhulet Den Sociale Pensionsfond og midlerne alle sammen er væk, skal de forbedringer, der er sket for pensionisterne med henvisning til Den Sociale Pensionsfond, også bortfalde.

Nej, selvfølgelig skal de ikke det; så skal de jo hentes i det skattefinansierede system. Og derfor kunne man lige så godt fra starten sige, hvad det handler om, og så lade det finansiere over det skattefinansierede system og lade Den Sociale Pensionsfonds grundkapital stå urørt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til tredje behandling.